

Горите са най-голямото богатство на Родопите. Осаяни със зелени полани, прорязани от бистроструйни потоци и украсени с много язовири, те привличат и хиляди туристи през всички сезони на годината.
Снимка: Христо ЙОЦОВ

Международният съюз за защита на природата и природните ресурси (МСЗП) със седалище в гр. Морж, Швейцария, бе създаден през 1948 г. по инициативата на представителите на 31 страни, членки на ООН. В него днес членуват почти всички държави или пък отделни организации, ведомства, институции и дружества по защита на природата. България също е член чрез комисията по защита на природата при Българската академия на науките.

Този съюз има за цел да обобщава и разпространява полезния опит на отделните страни по отношение на опазването на природата, рационалното използване на природните ресурси и обогатяването им, защитата на природната среда, възобновяването на типичните биотопи и съхраняване местообитанията на редките и изчезващите видове от биофонда, както и да дава насоки за подобряването на издаваните се нормативни актове, компетентни консултации на специалисти и пр. С оглед на това към съюза са създадени и няколко филиали по своята тематика комисии: юридическа (правна), екологическа, за националните паркове, по ландшафтите и по образованието. Съобразно с териториалното (географско) местоположение на отделните страни членки са образувани по различните континенти отделни групировки — комитети. Източноевропейският комитет на комисията по образованието при МСЗП включва европейските социалистически страни: СССР, Полша, ГДР, Чехословакия, Унгария, Румъния, Югославия и България. Те всички бяха представени на съвещанието с различен брой делегати.

Източноевропейският комитет по образованието при МСЗП бе създаден през септември 1967 г. на съвещание в Прага, организирано от Чехословакия институт за защита на природата и паметниците. Първата конференция на комитета бе в Сплиндеров Млив (Чехословакия) през

ЖИЗНЕН ВЪПРОС

ВЧЕРА В СОФИЯ ЗАВЪРШИ ТРЕТАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ИЗТОЧНОЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПРИ МСЗП • ОПАЗВАНЕТО НА ПРИРОДАТА — ДЪЛГ НА ПРОСВЕТЕНИ ХОРА

септември 1967 г., втората през юни 1968 г. в Берлин (ГДР), а вчера завърши третата в София.

Целта на конференцията в София бе да координира опита и актива по образованието, възпитанието и пропагандирането на природозащитните знания, особено в борбата със замърсяването на природната среда. В своя интересен доклад председателят на комисията д-р К. Шапошников, а така също и в съдокладите на другите съветски делегати: проф. Н. Гладков, проф. А. Мириминян, проф. М. Воинственский, проф. А. Рустамов изтъкнаха обширното поле на природозащитната просвета, което се разстила и в която област вече много е направено в СССР. Създадени са както лаборатории, така и отделни катедри по геобиологията — за взаимоотношенията между мъртва и жива природна среда. Въве-

ден е предметът Защита на природата във висшите учебни заведения (при специалностите биология и география), а се обсъжда въпросът за профилирани курсове при специалностите, които имат пряко отношение към тези важни проблеми — медицина, архитектура, машиностроене, селско стопанство и пр.

Делегатите на ГДР: инж. Ханс Шоте, Лудвиг Бауер и д-р Хуго Вайничке, разказаха за големите грижи, които се полагат в тази страна за опазването и подновяването на ландшафтите.

Всеобщо бе мнението, че просветата по защита на природата, обогатяването на природата и природните ресурси, рекултивацията на ландшафтите, първоначалните екологически знания за природата трябва да започнат още от училищната скамейка, като в уроците по съответните предмети за основния и

гимназиалния курс се предвидят отделни лекции на тази тема или дори отделен предмет. Преобладаващата част от докладите бяха насочени към проблема за замърсяването на природната среда, особено на трите големи природни ресурса — вода, земя, въздух, което в наши дни взема застрашителни размери. Д-р Шапошников съобщи за новопредложения от него термин, като отделно направление или насока в биологическите науки — созокология, т. е. „спасителна“ екология (от гр. цкото „созо“ — спасявам, защитавам и екология — наука за взаимоотношенията между организмите и природната среда).

За създаването на природозащитна култура трябва усилена масова работа сред туристите, екскурзантите и ония, които ползват природните блага. Необходими са повече предавания по телевизията, радиото, повече публикувани материали в ежедневната и периодичната преса, научно-популярни книги, повече семинари. Ценен е опитът на Полша със създаването на природозащитни университети за свободно участие на трудещите се в тях; на СССР, Чехословакия и други страни

— със създаването на природозащитни летни лагери-интеркампи, на ГДР — с курсовете по специализация на интересуващите се от природозащита и пр.

През последните дни от своето пребиваване у нас участниците в конференцията посетиха народния парк „Витоша“, Рилския манастир, земните пирамиди и гъби при с. Стоб, Кюстендилско, горския резерват „Параналица“, резервата „Баюви дупки“, националния парк „Вихрен“, Байкушевата мурга и други природозащитни обекти.

Полезното сътрудничество в областта на природозащитата — се подчертава в гласуваната резолюция — трябва да продължи да се развива още по интензивно. Защитата и обновяването на природната среда, в която живеем и от която съществуват човечеството, е днес най-жизненият въпрос, който трябва да се реши правилно във всяка страна. И с всеки изминат ден той става все по-важен за всички ни.

Николай БОЕВ
ст. н. сътрудник при комисията по защита на природата при БАН